

== Večja po pošti: ==

za celo leto naprej . K 28.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20
za Nemčijo celoletno " 29.—
za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:

za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta " " 12.—
za četrt leta " " 6.—
za en mesec " " 2.—

V upravi prejemov mesečno K 1-70

SLOVENEČ

== Inserati: ==

Enostolpna poltirnata (72 mm):
za enkrat . . . po 15 v
za dvakrat . . . " 13 "
za trikrat . . . " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:

enostolpna poltirnata (72 mm)
30 vinarjev.

== Izhaja: ==

vsak dan, izven nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. ==

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6.
Avstr. poštne bran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
bran. račun št. 26.511. — Upraviškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Juraj Dobrila.

1812 1912

Ena najbolj zapuščenih in revnih pokrajin v naši državi je odnekad Istra. Avstrijske vlade niso do zadnjih časov znale ceniti vrlin njenega hrvaškega ljudstva, ne ugodne lege te dežele in njenega političnega pomena za pozicijo monarhije. Ljudstvo so zane-marjali, skrbeli komaj za najnujnejše prometne zveze, na melioracije so do najnovejše dobe komaj mislili, hrvaško domače prebivalstvo prepustili laški sinjoriji, da je tlači in izsesava kakor je bilo stoletja in stoletja vajeno. Vendar se je hrvaško ljudstvo vzdignilo in zavel je sredi, oziroma koncem pre-eklega stoletja po istrskih pokrajinah pravi vihar narodnega entuzijazma. V tej dobi so bili največjega pomena oni rodoljubi, ki niso naslanjali narodnega preporoda na sama čustva, ampak mu dali trdno kulturno in gospodarsko podlago. Med temi možmi je prvi in najznamenitejši škof Juraj Dobrila, največji sin istrskega hrvaškega ljudstva, ki bo prihodnji terek slavilo v Tinjanu stoletnico njegovega rojstva.

Juraj Dobrila se je rodil 16. aprila 1812 na Ježenju v občini tinjanski od zelo siromašnih, a krepostnih staršev. Oče je bil tkalec, mati prava vzor žena. Ljudsko šolo je dečko, ki je bil silno talentiran, dovršil v Tinjanu, učitelj mu je bil kaplan Radetič. Župnik in kaplan sta poslala fanta k fratrom v Pazin, kjer je končal ondodno »glavno šolo«, a se potem vrnil domov, ker ni mogel študirati dalje. Morebiti bi bil Juraj ostal za vedno doma, ako ne bi bil onega leta ponesrečil neki Rovis, katerega so pazinski frančiškani namerali poslati v frančiškansko gimnazijo v Karlovec. Fratri so se spomnili na pridnega Juraja in tako se je deček napotil peš iz Ježenja v Karlovec; oče, ki ga je do Reke spremljal, mu je dal ob slovesu tri forinte. Tu je zvršil šest gimnazijskih razredov in se potem zopet peš domov vrnil. Odtod se je napotil v Gorico, da dovrši ostala dva razreda »filozofije«. Ravnatelj ga izprva ni hotel vpisati, češ, karlovški dijak niso za nič, naj gre v Ljubljano. Vendar ga je Dobrila preprosila. Jesti je dobil z drugimi siromaki vred v samostanu na Kostanjevici, spal pa je prvi mesec na klopih v kostanjeviškem

drevoredu, na katerih je tudi svoje nagloge pisal. Ravnatelj in katehet, ki sta se kmalu prepričala o njegovih velikih sposobnostih, sta ga priporočila bogati Pajerjevi rodbini, kjer je bil z vsem oskrbljen in poučeval deco. Nato je vstopil v bogoslovje. Leta 1837. je končal svoje študije in meseca septembra pel prvo sveto mašo v Tinjanu. S tem so se izpolnile sanje njegove dobre matere in Juraj je po velikih težavah s pomočjo svoje železne volje in potrpežljivosti došel do svečeniškega stanu. Starše o njegove študije stale do konca 21 goldinarjev, od katerih se je pa bilo 10 na pol izgubilo.

Kaplan je bil Dobrila v Munah in v Hrušici, odkoder ga je škof Ravnika poslal na Dunaj, kjer je postal doktor bogoslovja, nato pa je prišel za pridigarja v Trst in tu kmalu postal ka ehet in pozneje ravnatelj dekliške šole, potem pa ravnatelj četrtega bogoslovskega tečaja, ki je bil takrat nameščen v Trstu.

Leta 1852. in 1853. je zavladovala po Istri velika lakota. Dobrila je šel v Trstu od hiše do hiše in tako nabral 50.000 goldinarjev, kupil žita in ga poslal v Isto.

Leta 1854. je bil imenovan za župnika in kanonika stolne cerkve.

Leta 1857. je Dobrila za gotovo izvedel, da ga hoče cesar imenovati za škofa v Poreču. Odide takoj na Dunaj, si izproi i avdienco in prosi cesarja, naj ga ne imenuje za škofa. Dobrila je pozneje povedal, kaj sta s Francom Jožefom govorila. Cesar ga vpraša: »Verujete li v Boga?« — »Veličanstvo, kako ne bi«, odgovori Dobrila. — »V previdnost božjo?« ga vpraša cesar nadalje. — »Seveda!«, odvrne Dobrila. — »Dobro.« pravi cesar, »Bog in njegova previdnost vam bo pomagala. Tisti, ki si škofije resnično ne žele, niso najslabši škofje.« Leta 1858. je postal poreški škof. L. 1875. škof tržaški, kjer je umrl 13. januarja leta 1882.

Škof Juraj Dobrila je storil za svoje ljudstvo toliko dobrega kakor nobeden ne pred njim ne za njim. Prizadeval se je tako za politično povzdigo ljudstva, kakor za njega izobrazbo in zlasti za gospodarski napredek. Njegov program je bil kakor Martin Slomškov skozi katoliški, narodni in patriotski. Liberalizem si Juraja Dobrile ne more z nobeno pravico lastiti zase. Seveda, ko je on živel, liberalne ljubike še ni bilo.

Kot poreški škof je Dobrila potrošil

za dijaško mladino nad 40.000 fl. in po smrti je še zapustil: 20.000 fl. za 8 študentskih po 105 fl. za poreškopoljsko škofijo. 8000 fl. za tri študentske po 112 fl. za svoje rojake, 70.000 fl. za ustanove po 100 fl. in 80 fl. za tiste, ki se posvete bogoslovstvu študiju in 20.000 fl. za ustanove po 100 fl. Vsega skupaj je njegovih ustanov nad 50.

Najgloblje je vplival na istrsko ljudstvo Dobrila in krasni molitvenik: »Oče, budi volja Tvoja!«, ki je bil prvič natisnjen leta 1854. Do danes je doživel že osem izdaj. Ni hrvaške hiše v Istri brez tega molitvenika. Bila je to prva hrvaška ljudska knjiga, ki se je razširila med vse ljudstvo in ima poleg velikega moralnega pomena tudi narodno vrednost. Silno lepi so bili tudi Dobrilini postni pastirski listi.

Dobrila je ustanovil prvi istrski hrvaški i politični list »Našo Slovo«, koje prva številka je izšla le a 1870. Sploh je Dobrila s svojim modrim in premišljenim nastopom stal takratnemu hrvaškemu preporodu v Istri na čelu. Italijanom to ni bilo prav. Sklenili so leta 1863, da ima biti poslovni jezik v deželnem zboru v Poreču italijanski. Hrvati so imeli v saboru takrat le dva zastopnika, mošeniški župnika Jurajevca in škofa Dobrila. Pri tej priliki je Dobrila povzdignil svoj glas za pravice hrvaškega ljudstva in na koncu tega svojega znamenitega govora je dejal: »Slaveni koji sačinjavaju dve tretine istarskih stanovnika, dakako, još spavaju: ali, gospodo, tko spava, nije još umro, tko spava, taj će se probuditi, a naju pešnije sredstvo, da se probudi, jest gnječenje i tlačenje njegovih prirodnih prava!«

Dasi v istrskem ljudstvu in inteligenci saj političnega liberalizma v Dobrilinem času še ni bilo, vendar se je že takrat opazalo, da zore svobodni-selni nauki, ki so se potem začeli bujneje razcvitati. Kakor Anton Martin Slomšek je tudi Juraj Dobrila to bistro opazoval in na to v svojih pastirskih pismih opozarjal. Evo nekega tozadevnega značilnega mesta iz enega njegovih listov: »Ko vjru zatire, potkapa temelj društvu i blagostanju čovječjemu. Mnogi se ohole in hvastaju svojim kolektivnim naukom i znanjem, hule na vjru svetu, da je ona neprijateljica i protivnica društvenom napredku i općenitoj prosvjeti. A duh sadašnjega vremena govori: Ori i kopaj umnije i bolje nego do sada, te ako i ne budeš

hajao za Boga i njegove zapovjedi, ipak češ imeti jela i pitja do sita. Varaju i luduju samih sebe i drugih, koji misle i govore jedan drugomu: Nam, ljudem naučenim, izobraženim i čestito odgojenim, dosta je naše znanje, značajnost i poštenost naša, da se držimo društvenog reda, građanskih zakona i poštena ponašanja, a neuki i sirovi puk valja držati na uzdi vjerom u Boga i strahom od pakla, da neustane na nas i naš imetak, i da nam bude pod posluš. Tko misli, da smije biti nepristran, da mu ne treba biti ni za vjeru ni za nevjerstvo, tomu će nevjerstvo do malo ugasiti u srcu luč vjere Isukrstove. Niti se srami, niti haje za to pravi katolik, kad mu prigrvaru, u i zanovijetaju, da je ultramontanac, zagorac, klerikalac itd. Onamo za gorami, u gradu Rimu, je središte našoj vjeri, stolica sv. Petra, stijena na kojoj Isukrst sagradi svoju crkvu; onde je pastir nad pastiri, od kojega niti hoće, niti se može razdvojiti pravi vjernik, jer drugače ne bi bio već pravi i vjerni katolik. Slobodno bilo drugima izmišljati si drugoga boljšega Boga prema želji njihova pokvarenoga srca i uma, a mi stojimo hrabro uz slugu božjega Jozua, i zajedno s njim odlučimo tvrdo i recimo čestoput: Ja i moj dom služit ćemo Bogu svojemu!«

Cesar je Dobrilo zelo cenil, niso ga pa ljubili visoki uradniki, ker se je vedno odločno potegoval za siromaka, hrvaškega kmeta, in proti vsaki krivici odločno protestiral. Cesar je izvedel, da tržaški namestnik škofa v Poreču ni niti posetil. Ko pride namestnik nekoč na Dunaj k cesarju, ga Franc Jožef vpraša: »Was macht mein Bischof Dobrila?« Namestnik je to vprašanje takoj razumel in se podal v Poreč obiskat apostolskega moža. Ko je nekoč veliki liberalce in sovražnik Slovanov, minister Unger, v družbi velikašev na Dunaju v navzočnosti Dobrile ironiziral goreče rodo- in domoljubje škofovo, je slednji odvrnil: »Gospoda, tri stvari so, katerih se pošten in značajan človek ne dotika: ni mati rodila Dobrile, da bi razdiral, kar je svete vere, narodnosti mile in stalne zvestobe do vladarja.«

Ko bodo istrski Hrvati te dni praznovali stoletnico velikega Juraja Dobrile, se bomo tudi Slovenci tega moža s ponosom in hvalečnostjo spominjali, saj se mu ima tudi slovensko ljudstvo v Istri veliko zahvaliti. Juraj Dobrila je tudi naš!

LISTEK.

B. Sienkiewicz:

V peščen puščavi.

Prevedel dr. Leopold Lénaud.

(Dalje.)

XXIII.

Veliki dogodki poprejšnjega dne in vtiski noči so tako izmučili Stanka in Nelko, da sta, ko ju je slednjič premagal spanec, oba zaspala kot kamna in se je deklica šele okrog poldne prikazala pred šotorom. Stanko se je dvignil nekoliko poprej na plahti, razgrnjeni poleg ognjišča ter je, pričakovaje tovarišico, velel Kaliju, naj pripravi zajutrek, ki je z ozirom na pozni čas imel biti obenem tudi za obed.

Jasna dnevna luč je pregnala nočne strahove; oba sta se vzbudila odpočita telesno in pokrepana na duhu. Nelka je izgledala bolje in se je čutila močnejšo, ker sta pa oba hotela kar najhitreje odpotovati z mesta, kjer so ležali ustreleni Sudanci, so takoj po okrepčilu zasedli konje in odrinili naprej.

Ob tem letnem času se vsi popotniki v Afriki ustavijo opoldne in od-

počivajo, in celo karavane, obstoječe iz zamorcev, se ustavijo pod sencami velikih dreves, kajti to so takozvane bele ure — ure pekočine in molčanja, ko žge sonce brez usmiljenja in gleda s svoje višine, kakor da bi iskalo, koga bi umorilo. Vse živali se ob tem času skrivajo v največje goščave, preneha petje ptic, preneha brenčanje žuželk in cela priroda se pogrezne v tišino, skriva se, kakor da bi hotela ubežati očesu hudega božanstva. Naši potniki so pa jahali po soteski, kjer je ena stena metala globoko senco, da so zamogli potovati dalje, ne da bi bili preveč izpostavljeni pekočini. Stanko ni hotel opustiti soteske, prvič radi tega, ker bi jih zgoraj lahko že od daleč zapazili Smainovi oddelki, dalje pa tudi, ker je v njenih skalnih razpoklinah bili lažje najti vode, ki je zunaj na odprtem prostoru pronikala v zemljo ali pa se pod vplivom solnčnih žarkov spreminjala v par.

Pot je peljala neprestano, dasi polagoma, kvišku. Na skalnih stenah so bile videti tuintam plasti žveplja. Tudi voda v razpoklinah je bila prepojena s tem duhom, kar je oba otroka na neprijeten način spominjalo na Omdurman in Mahdijce, ki so si mazali glave s toliščo, nameščano z žvepljenim pra-hom. Na drugih krajih je bilo občutiti

duh pižmove mačke, kjer so se pa z visokostrelih skal spuščale na dno soteske prekrasne kaskade lijanov, širil se je opojni vonj vanilije. Mali popotniki so se radi zadrževali v senci teh preprog, pretkanih s škrlatnim in vijoličastim cvetjem, ki je oba tem z listjem služilo za hrano konj.

Živali ni bilo videti, samo tuintam so sedele robih skal opice, kakor da bi se do neba, podobne onim fantastičnim poganskim malikom, ki v Indiji kraste vrhove poganskih svetišč. Veliki grivasti samci so kazali Sabi zobe ali pa zvijali godbce kakor trobente, v znamenje začudenja in jeze ter obenem skakali, mežikali z očmi in se praskali po bokih. Toda Saba je bil že navajen nanje in se ni veliko brigal za njihove grožnje.

Jahali so hitro. Radost nad zopet pridobljeno svobodo je pregnala raz Stankovih prsi skrb, ki ga je morila ponoči. Sedaj je samo mislil, kako postopati dalje, kako izpeljati Nelko in sebe iz okolice, kjer jim je grozilo novo je ni pri derviših, kaj storiti, da bi v ča kolgega potovanja skozi puštnjo ne pomrli lakote in žeje in proti kateri strani se obrniti. Vedel je še od Hatima da iz Fašode v prosti črti do abesinske meje ni več kot pet dni pota in preračunal je, da znaša to okrog sto

angleških milj. Od njihovega odhoda iz Fašode sta pa pretekla že skoraj dva tedna, jasno je torej bilo, da niso šli po tej najkrajši poti, ampak da so iskali je Smaina morali zaviti znatno bolj proti jugu. Spomnil se je, da so šesti dan potovanja prekoračili neko reko, različno od Nila, potem pa, preden se je kraj začel dvigati, so jahali okrog nekaj velikih močvirij. V šoli v Port-Saidu so se učili zemljepisja Afrike jako natančno in Stanko je ostalo v spominu ime Ballor, kakor se imenujejo razlivi malo znane reke Sobat, ki se izliva v Nil. Sicer ni bil popolnoma gotov, če so šli ravno mimo teh močvirij, toda mislil je, da je bilo tako. Prišlo mu je na misel, da, ako je hotel Smain naloviti jetnikov, jih ni mogel iskati naravnost na zahodu od Fašode, ker je bil ta kraj že popolnoma opustošen od dervišev in boleznih na kozah, ampak jih je moral iskati dalje na jugu, v krajih, kamor doslej še niso segali pohodi dervišev. Iz tega je sklepal Stanko, da gredo za Smainom — in ta misel ga je v prvem trenutku prestrašila.

Začel je torej premišljevat, če bi ne kazalo opustiti soteske, ki se je obračala vedno bolj proti jugu, in iti naravnost proti zahodu. Toda čez nekaj časa je opustil ta načrt. Zdelo se mu je celo najbolj varno iti v odleglosti dveh

Temen položaj na Ugrskem.

Na Ogrskem je zelo temno. Položaj se vedno bolj zapleta. Justhova stranka je zopet začela v parlamentu z opozicijo, ki je normalnim potom ne bo mogoče zlomiti. Zanimiva je interpelacija Polonyjeva, kako se suspendiranje ustave na Hrvaškem vjema s kraljevim lastno-ročnim pismom, v katerem se tako zelo naglašava uslavovnost krone. Polony opozarja v svoji interpelaciji tudi na neki nameravani sestanek vseh jugoslovanskih poslancev v Ljubljani, o katerem nam ni še ničesar znanega.

Kaj bo Khuen naredil? Tisza mu svetuje, naj obstrukcijo brutalno zlomi. Toda Khuen se ne more niti na svojo »narodno delovno stranko« več zanesti. Nezadovoljni so, ker Khuen ni mogel cesarju izsiliti koncesij glede rezervistov in ker ne more cesarja do tega pripraviti, da bi odpustil vojnega ministra Auffenberga, ki velja za največjega nasprotnika Mažarov.

Ako bi pa Khuen parlament razpustil, utegne nastati sledeča situacija: Khuen dobi večino, a če bo trajal na Hrvaškem absolutizem dalje, ne bo mogoče izvoliti delegatov za budimpeštanski državni zbor. Justh bo potem imel nov razlog za obstrukcijo, kajti brez hrvaških poslancev, naj potem svojo pravico izvršujejo ali ne, je ogrski parlament neustaven, »rumpiparlament«.

Če pa Khuen komisariat na Hrvaškem odpravi, je zopet na drugi strani blamiran.

Če pa Khuen obstrukcijo stre, se položaj vkljub temu nič ne izboljša. Ogrji bodo dalje zahtevali narodnih koncesij v brambnem vprašanju. Khuenova večina je lažnjiva, hinavska, neodkrita. Dolgo z njo ne bo mogel vladata ne Khuen ne cesar.

Zato je jasno, da bo le volivna reforma prinesla rešitev. Zato Avstrijci Justhova prizadevanja zazdaj s simpatijami spremljamo.

Nasilstva na Hrvaškem.

»Zeit« objavlja oster članek, ki se peča z izjemnim stanjem na Hrvaškem. List piše, da je žalostno, da je dežela, ki je kot izpostavljena obmejna dežela za celo državo posebno važna, podvržena vsem strahotam brutalne nasilne vlade. Ustave, državljan-skih pravic in javnega življenja na Hrvaškem ni več. Hrvaško časopisje se tako zatira, da se hrvaške razmere ne morejo primerjati z ruskimi, marveč da daleč prekašajo vsa nasilstva ruske policije. Zgledna ustavna Ogrska je ustvarila sredi omikane Evrope otok, kjer preneha pravica, kjer se barbarično zatira in zasleduje. Za našo štajersko mejo se pričinja politična Azija. List opozarja na nevarne posledice takega postopanja. Kar se zdaj godi v Zagrebu, bi bilo v Beogradu nemogoče, ne bilo bi nikjer v Evropi mogoče, niti v Turčiji. Mažarska prešernost je edino sposobna odpraviti ustavo, teptati pravico z nogami brez prejšnje vstaje, brez vsakega drugega razloga, kakor da se kaznuje in da obmolkne politična opozicija. List naglašja, da Avstrija teh razmer ne sme pasivno gledati, ker škoduje postopanje ogrske vlade našemu ugledu in naši politiki na Balkanu. Hrvaška se je ustavno vladala, ko je bila Srbija še turški apšalik. Ne

ali treh dni za Smainovo bando, ker je bilo popolnoma izključeno, da bi se Smain vračal s svojim človeškim blagom po ravno tej vijugasti poti, mesto da bi se obrnil naravnost proti Nilu. Vedel je tudi Stanko, da je mogoče priti v Abesinijo samo od južne strani, kjer meji ta dežela na divjo puščavo, ne pa od vzhodne meje, katero so der-viši skrbno zastražili.

Na podlagi takih premišljevanj je sklenil zaviti kolikor mogoče dalje proti jugu. Res, da bi tam zamogli zaleteti na zamorce, bodisi begunce iznad bregov Belega Nila, bodisi na domačine. Toda izmed dvojnega zla je imel Stanko raje opravka z zamorci, kakor pa z Mahdijci. Računal je tudi na to, da mu bosta v slučaju, da zadene na zamorske begunce ali na domačine, Kali in Mea na pomoč prišla. Mlado zamorko je bilo treba samo pogledati, pa si vedel, da spada k plemenu Dinka ali Siluk. Imela je namreč jako dolge in tanke noge, ki odznavajo ta dva rodova, prebivajoča ob bregovih Nila, kjer žive ljudje na prostranih vodnih razlivih, kakor žrjavi ali štokrlje. Kali pa, dasi-ravno je pod Gebhrovo oblastjo postal skoraj podoben skeletu, je imel popolnoma drugačno postavbo. Bil je širok in močan; rami je imel silni, stopinje pa v primeri z Meo jako majhne.

(Dalje.)

gre zgorj za zadevo, ki se tiče Hrvatov samih, marveč dvigniti se mora ves parlament. Avstrijski parlament naj avstrijsko vlado spodbuje in prisili, da posreduje. — V Varaždinu so prenehali izhajati list »Naše pravice« in tednik »Hrvaške Novine« in »Svetlost«.

Laško-lurška vojska.

Lahi so zdaj zasedli Sidi Sajd, ki leži 30 km zahodno Tripolisa. Tudi pri tej operaciji ne morejo govoriti Lah o posebnih sreči; radi bi bili namreč osvobodili Zuaro, a jo kljub dvadnevemu obstreljevanju niso mogli, ker brani mesto 12.000 Arabcev in Turkov. Sidi Sajd leži 30 km zahodno Zuare. Sidi Sajd in Zuara ležita blizu Tunisa. Lahom gre za to, da preprečijo vtihotapljanje orožja, streliva in živil čez Tunis. Ker stoji v Zuari do 12.000 Turkov in Arabcev in ker je Zuara precej močno utrjena, se pričakujejo hudi boji, predno Lahi svojo sedanjo operacijo izvedejo. Prezreti se tudi ne sme, da laški vojaki za vojsko niso nič več tako navdušeni, kakor so bili, ko se je vojska pričela.

Obstreljevanje Zuare.

Carigrad, 15. aprila. Turško vojno ministrstvo objavlja: Dne 10. aprila je obstreljevalo Zuaro 9 laških vojni in dve transportni ladji. Obstreljevanje je trajalo do večera. Del mesta, vojašnica in mošeja je porušena. Dne 11. aprila so Lah obstreljevanje nadaljevali. Popoldne so poizkušali Lahi izkrcavati vojake, a so Turki in Arabci to preprečili. Ko so priplule še 3 laške vojne ladje, so Lah pustili tri vojne ladje pred Zuaro, ostale laške vojne ladje so odjadrale proti Sidi Sajdu, ki so ga obstreljevali. Turki in Arabci so odposlali v Sidi Sajd ojačenja. Prihodnji dan so obstreljevali Lahi okolično Sidi Sajda in so pri Grni izkrcali oddelek vojakov z eno strojno puško. Turki in Arabci so preprečili nadaljnje izkrcavanje in so pretrgali zvezo izkrcanega laškega oddelka z laškim brodom. Iz Zuare so odposlali Turki in Arabci v Sidi Sajd močne oddelke z artiljerijo, da preprečijo laško operacijo pri Sidi Sajdu in da uničijo izkrcani laški oddelek. Zahodno Sidi Sajda križari devet laških vojni in transportnih ladij.

Boji pri Ain Zari in Gargarešu.

Tripolis, 15. aprila. Mali arabski oddelki so napadli Ain Zaro in Gargareš. Lah so napad odbili.

DRŽAVNOZBORSKE ZADEVE.

Predsedstvo poslaniške zbornice namerava zbornične seje še bolj skrajšati. Pričele se bodo ob deseti uri dopoldne in se zaključile ob tretji uri popoldne, zato da bodo imeli odseki več časa za svoje delo. Dnevni red se bo reševal od pol 2. ure popoldne, na to pridejo na vrsto nujni predlogi in interpelacije. Za sejo 18. t. m. je določen sledeči dnevni red: Prvo čitanje urad-niških predlog, novega odvetniškega in notarskega reda in postava proti zakonitnemu pisarstvu. Poletno zasedanje bi zbornično predsedstvo rado tako pospešilo, da bi se lahko že koncem meseca junija zaključilo. Parlamentarni krogi sodijo, da se v poletnem zasedanju reši brambna preosnova in da se dovoli začasen proračun.

ZASEDANJE DELEGACIJ

bo najbrže kratko. To želi Khuen, da pridobi čas za boj proti obstrukciji in da bi avstrijska delegacija ne nastopila prehudo proti Mažarom glede na skupno armado. Kratko zasedanje pa želi tudi zunanji minister Berchtold, ker je splošen političen položaj nejasen in bi Berchtold iz diplomatičnih in iz razlogov mednarodne kourtoizije ne razpravljaj rad o zadevah, ki še niso zrele.

PASIĆ ZA PRIDRUŽITEV SRBIJE TRIPELENTENTI.

Voditelj starih radikalcev, Pasić, je izdal ob volitvah v srbsko skupščino volilni oklic, v katerem med drugim izjavi: Zunanja politika radikalne stranke je jasna in odločena. Stranka stremi, da se Srbija pridruži tripele-tenti, Rusiji, Franciji in Angleski, ki zavzemajo stališče, da ostane Balkan balkanskim narodom. Politika, ki bi se približala Avstro-Ogrski, bi bila pogrešena.

PRIZNANJE NOVE KITAJSKE LJUDOVLADE.

Velevlasti so odgovorile kitajski vladi glede na njen predlog, da bi se priznala republika, da toliko časa nove ljudovlade ne priznajo, dokler se z njo ne izjavijo vse province, tudi Mongolska.

FRANCOZI ZA MIROVNO POLITIKO.

Ob odkritju spomenka angleške-mu kralju Edvardu VII. je govoril tudi francoski ministrski predsednik

Poincaré, ki je v svojem govoru naglašal, da Francoska ne misli na to, da bi napadla kako sosedno državo in da ostane zvesta ententi z Angleško in z Rusijo.

UPOR NA FRANCOŠKI VOJNI LADJI.

V Brestu so se na oklopnici »Saint Louis« dne 12. t. m. uprli mornarji. Del mornarjev je odpovedal pokorščino in prenehal delati, češ, da je zapovedano delo pretežavno. Upor je bil naperjen proti drugemu častniku, fregatnemu kapitanu Wolfu, ki ga radi njegove strogosti moštvo sovraži. Poveljnik ladje je ugodil upornikom, da prepreči izgrede. Mornariški minister Deltassé je ukazal, da naj se uporniki najstrožje kaznujejo.

VOJAŠKA VSTAJA V NANKINU ZADUŠENA.

V Nankinu so se uprli vojaki, katerim niso pravočasno izplačali plače; plenili so po mestu, en del mesta pa celo zažgali. Iz Komonta so nato odposlali republikanske vojake, da napravijo zopet red. Vnel se je hud boj, v katerem je bilo ubitih 150 oseb. Vstaši so bili prisiljeni, da so se udali, ko so jih vladi zvesti vojaki obkolili.

Koroške novice.

k Pogreb dr. J. Sketa. Mnogo odličnega slovenskega in nemškega občinstva je spremljalo priljubljenega učitelja koroške inteligence k zadnjemu počitku. Kondukt je vodil č. msgr. Val. Podgorc. Pred cvetlično dvorano so zapeli združeni pevci »Narodne čitalnice« in »Slovenskega kršč. soc. delavskega društva« ter pevci z dežele v slovo ganljivo nagrobnico. Na grobu mu je govoril msgr. Val. Podgorc, tajnik Mohorjeve družbe v nemškem in slovenskem jeziku. V imenu »Slov. Matice« in »Društva slovenskih profesorjev« se je poslovil od rajnega profesor R. Perušek. Ustanovitelju slovenskega akad. teh. društva »Triglava« je posvetil iur. Hrašovec zadnje besede. Pogreba so se v obilnem številu udeležili celovški Slovenci, profesorji celovške gimnazije, gimnazijci, sorodniki rajnega iz Šmarja pri Jelšah, dr. Turner iz Maribora, svečnik dr. Zbašnik s soprogo, deželne vlade svetnik Kremenšek in mnogo prijateljev in bivših učencev dragega profesorja ter obilo celovškega občinstva. Dr. J. Sket je bil splošno priljubljen, mirnega značaja. Bil je vnet delavec na slovstvenem polju. Brez dela sploh ni mogel biti, vedno si ga našel v njegovi delavnici, kjer je zbiral pridno kakor čebelica razno snov za čitanke, kjer je prirejal slovnice, kjer je študiral in se trudil do pozne noči. Še na smrtni postelji je bral korekture slovenske vadnice in slovnice za Nemce. 16 let je bil tajnik Mohorjeve družbe za poučne in beletristične knjige, prebral je nešteto rokopisov in korektur. Mohorjeva družba je izgubila z njim tridesetletnega marljivega odbornika, slovenski narod pa ljudskega pisatelja in izvrstnega šolnika.

k Narodna čitalnica v Celovcu priredi v sredo, dne 17. t. m., predavanje s skioptičnimi slikami o Dalmaciji. Predava g. dr. Val. Rožič. Celovski in okoliški Slovenci so uljudno vabljeni. Začetek ob 8. uri zvečer. Kraj: Hotel Trabesinger, mala dvorana.

Dnevne novice.

Vse gg. naročnike, ki še niso odposlali naročnine, prosimo, da to takoj store, dane nastanejo v dostavljanju lista presledki.

+ Poličen shod. Včeraj popoldne se je vršil v Črnem vrhu nad Polhovim gradcem javen shod, na katerem sta govorila poslanec Gostinčar in Ivan Stanovnik iz Horjula. Shod je bil zelo dobro obiskan.

+ Proslava Dobrileve stoletnice. Zadnja puljska »Naša Sloga« je izšla s svečanim trobojnim robom in sliko škofa Dobrile, velikega dobrotnika istrskih Hrvatov in Slovencev. Jutri, dne 16. t. m., na rojstni dan Dobrile, se vrši v Tinjanu v Istri velika narodna slavnost, a tudi po vseh ostalih krajih Istre se proslavi ta dan v cerkvah, šolah in z zažiganjem kresov.

+ Umrl je pretečeno soboto, 13. t. m. v Trzinu č. g. Jernej Primožič, župnik v pok. Pokojni je bil rojen v Trzinu 20. avgusta 1846. V mašnika je bil posvečen 31. julija 1871. Služboval je v Polhovem Gradcu, Postojni, Košan, na Gori pri Idriji, v Vrabčah in Goričah. Zadnja leta je preživel v pokorju v svojem rojstnem kraju. Odlikoval se je pokojni po svoji izvanredni, prijazni postrežljivosti. — Pogreb bo v torek, 16. t. m. ob 10. uri dopoldne. R. I. F.

+ Kje je Silberer? O socialnodemokraškem državnozbornem poslancu Silbererju, ki je glasom listov pred tremi meseci na Hundsteinu ponesrečil, se je, kakor znano, vnela po časopisju huda debata. »Reichspost« je razkrila, da je neka Novak iz Amerike na Dunaju povedala, da se Silberer nahaja v New Yorku. To izpoved je potem njen mož, ki je organiziran socialni demokrat, označil za zmoto. »Arbeiter-Zeitung« je zato vpila, da gre za kršč.-socialno »lumparijo«. Nato je »Reichspost« odgovorila, naj socialni demokrati Hundstein preiščejo in razpisala 300 K nagrade za tistega, ki bi Silbererjevo truplo našel. Neko socialistično turistovsko društvo je te dni res Hundstein oblezlo, a ni o Silbererju nobenega sledu našlo. »Arbeiterica« pa je trdila, da je nekam padel, kjer ga bo šele po preteku dveh mesecev mogoče najti. Danes pa se izve nekaj še zanimivejšega. »Salzburger Chronik« poroča namreč, da se je dokazalo, da se je ime Silbererja v onem hotelu, kjer da je zadnjo noč baje prebil, vpisalo več dni po zneje, ko se je izvedelo za to, da je izginil. — Bogve kaj bo »Arbeiterica« na to odgovorila? Afera Silberer res smrdi, kakor smrdi marsikaj v dunajskem socialnodemokraškem vodstvu, v katerem sede možje, ki so si nabrali milijonsko premoženje, kakor se je nepobitno dokazalo. Sicer pa bomo tudi mi poročali, če Silbererja najdemo, bodisi na Hundsteinu ali drugod...

— Odlikovanje. Kranjski deželni predsednik je podelil župniku Jakobu Aljažu v Dovju častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje, ustanovljeno na podlagi cesarjevega lastnoročnega pisma z dne 18. avgusta 1898.

— Solčni mrk v sredo 17. aprila bode viden tudi v naših krajih, na kar opozarjamo naše bralce. Mrk zadene severni del južne Amerike (v angleški Guiani) ob 9. uri 54 min. (srednjeevropski čas), prepreči Atlantski ocean, se prikaže na severnem Portugalskem (Ovar), preide preko severozapadnega dela Španske pri mestu Villaviciosa čez Biskajski zaliv na Francosko (Les Sables), gre mimo mest Pariz, Namur, Maastricht (v Belgiji), Essen, Münster, preko otoka Rügen na Rusko (130 km pod Petrogradom) in se konča pri Krasnojarsku v Sibiriji. Ker je v sedanjem času solnce malo bliže zemlji, mesec pa malo bolj oddaljen, mesec ne bo solnce prav popolnoma pokril, ampak mu pusti kroinkrog majhen, svetel krog. V naših bolj južno ležečih krajih ne bo solnce popolnoma pokrito, ampak nam se zakrije 0,78 delov solnčnega premera, tako da ostane še srpasti rob, kateri meri nekako petino solnčnega premera. Začne se pri nas mrk ob 12. uri in 2 minuti opoldne in preneha ob 2. uri 45 min. popoldne.

— Prememba posesti. Vilo »Jasno selo«, last g. A. Schreya na Hrušici pri Jesenicah so kupili za vsoto 70.000 K šolski bratje iz Dunaja, ki nameravajo otvoriti pripravnico za poznejši sprejem v noviciatnega reda. V ta zavod se bodo sprejemali samo mladeniči iz jugoslovanskih dežel. Vodja zavoda bode naš rojak Novomeščan č. brat Anselm Mauser.

— Sestra zažgala otroški voziček svojega brata. — Otrok zgorel. Dne 10. aprila v jutro pustila sta Anton in Marija Skrbec iz Mal. Brusnic tri svoje otroke brez nadzorstva doma. Odšla sta v bližnji gozd po listje. 8letna hčerka Franciška zapustila je tudi hišo in pustila 4letno Marijo in 2letnega Franceta doma, sama pa se je pred hišo zabavala. Francel je ležal v otročjem vozičku in Marija našla je v sobi vžigalico in s to zažgala voziček, da se je vnel. Ko je Francel začel upiti, upila je tudi Marija in na ta klic pritekla je Franciška in opazila voziček v ognju. Tudi ta je upila in poklicala Gregorja Sinkovca. Ta je hitel takoj v sobo, a prepozno. Predno je zamogel pogasiti ogenj, je mladi Francel že dobil težke opekline po životu, nožice bile so mu do kolen odžgane, nakar je v groznih mukah umrl. Tudi Franciška je zadobila lahke opekline.

— Uboj. Na velikonočni ponedeljek pošli so fantje iz Rakitnice v Prigorico. Ko se v noči vrnejo domov in hoče Janez Hengman iz Rakitnice oditi počivati, ga pred hišo napade neznani storilec in ga z vago od voza udari po desni strani lica, da mu je kost počila in tudi po desni roki, da mu je taisto prebil. Nezvestnega na tleh ležečega je še dalje tepel, tako, da je po životu Janez Hengman bil ves ranjen. Sosedje so slišali udarce in so napadalca napodili, a žalibog prepozno, Hengman se že ni več zavedal. Orožništvo je izsledilo kot storilca Alojza Gorše iz Kota št. 2 in ga oddalo na varno med zidovje okrajnega sodišča v Ribnici.

— Vsled poškodbe izgubil zmoglost govora. Franceta Grden iz Marjincevsi

je Alojz Frole tako s kolom po glavi udaril, da mu je črepinjo vdrl. Vsled te poškodbe je zgubil Grden govor. Če bode hotel, da zopet zadobi zmožnost govoriti, pustiti bode moral operativnim potom lobanjo odpreti in vzdigniti lobanjsko kost. Nezvestnega Grdena so prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji.

— **Požar.** V Godovlju je dne 13. t. m. opoldne pri hišarju Leskovec nastal ogenj. Domača požarna bramba je takoj prihitela, vendar zaradi pomanjkanja vode ni mogla ustaviti ognja. Zgoraj je ves živež, seno in stelja. Ker je bilo poslopje deloma obokano, se je nekaj pohištva rešilo. Rešili so tudi živino. Zažgal je domač otrok. Posestnik je bil nekoliko zavarovan.

— **Zaročil se je cand. ing. Anton Gasperič** z gđ. Nino Superina z Reke.

— **Važna iznajdba za kolesarje.** Peter Frohnwieser v Beljaku je postavil na trg praktično in trpežno neukončljivo pneumatico iz jeklene žice, katera nadomešča kolesu ali motorju poprava cevi in pumpanje zraka. Vožnja je prijetna in mirna ter se je posebno sijajno obnesla po slabih nasutih cestah. Nova pneumatica je zelo elastična, zato je tudi vožnja brez nevarnosti in se lahko z njo opremi takoj vsako kolo.

— **Vreme na Belokranjskem.** Iz Adlešič, 13. aprila. Letošnje leto je glede vremena res prav izvanredno. Zime pravzaprav pri nas skoraj nismo imeli, izvzemši par tednov, ko smo imeli nekoliko snega v januarju in februarju, ampak mesto zime prav lepo spomlad. Včasih smo imeli kar vroče dni. Vsled tega se je pa tudi vsa narava nenavadno zgodaj vzbudila, tako da smo z vso rastjo kake tri do štiri tedne pred drugimi leti. V drugi polovici februarja so cvetele že različne cvetlice, v marcu pa, zlasti v drugi polovici, pa je cvetelo že skoraj vse sadno drevje, zlasti zgodnje. Tudi trta je imela ponekod že napeto popje. Vsaj pa tudi meseca marca toplomer ni bil nikdar pod ničlo. Še celo meseca februarja smo imeli po + 8 do + 10 stopinj C gorkote. A ves drugačen, kakor so bili prvi trije meseci, pa je april. Ta je že začel prav slabo. 1. in 2. smo imeli prav grdo, hladno in deževno vreme. 4. in 5. pa je bil toplomer zjutraj na ničli. Imeli smo led na vodi. Mraz je posmodil orehe in po nekodi slive in cibore. Od 5. do 9. pa smo imeli pet prav krasnih in gorkih dni. Vsled obilne toplote teh dni je že vse drevje ozelenelo. V noči 9. pa je nastal okoli 11. ure silen vihar z burjo in začelo je snežiti in je snežilo do 7. ure 10. aprila. Včeraj 12. pa je zjutraj deževalo, popoldne pa par ur snežilo, a se zvečer zjasnilo in danes je kazal zjutraj toplomer — 1 stopinja C. Tako mrzlo ni bilo od 18. februarja. Bojimo se, da nam je mraz posmodil vse sadje, ker je bilo vse vsled včerajšnjega dežja in snega mokro, pa tudi trta je gotovo trpela, posebno še raneje vrste, ki so že precej pognale, potem novi nasadi, ki so tudi že bolj odgnali, in pa onih vinogradnikov, ki so vsled posebno ugodne spomlad rano obrezali. A danes pa brije zopet burja, kakor po zimi.

— **Ponarejevalci denarja v Sarajevu.** V Sarajevu so se zadnje dni večkrat pritoževali trgovci, večinoma iz Baščaršije, da so dobili za prodano robo ponarejen denar. Oškodovani trgovci so vsi enako izpovedali, da prihaja vsak večer okoli 7. ure v trgovine 7 ali pa 5letna deklica, ki kupljene reči plača s krono ali pa z desetnicami. Ko so potem šteli denar, so opazili, da so opeharjeni ter so sumili oni dve deklici za zločinki. Policija je prejela od trgovcev več ponarejenih kron in desetic. Te dni pa je policija izsledila mali deklici, ki ste razpečavali ponarejen denar. Starejša je izpovedala, da jo je poslala v trgovino mati, a je pozneje priznala, da jo je poslal neki mohamedanec. Policija je takoj odredila hišno preiskavo pri onem mohamedancu kakor tudi pri akademičnem slikarju Stjepanu Miletiču, ki je pri njem stanoval in ki se je preživljal s poučevanjem francoščine in angleščine. Preiskava v Miletičevem stanovanju je prinesla vse na svitlo. Našli so pri njem priprave za vlivanje ponarejenega denarja, večje število ponarejenih kron brez odtiska na robu, dalje ponarejene desetic, ponarejene črnogorske krone in novce po 10 par, ponarejene italijanske lire in novce po 20centesimov. Stjepana Miletiča je policija na podlagi najdenih stvari aretovala in odvedla v zapor. Miletič trdi, da mu o celi stvari ni nič znanega, in da ne ve, kako so označeni predmeti prišli v njegovo stanovanje. Kljub temu so ga oddali okroglnemu sodišču.

— **Slovenski tarokisti,** zakaj se nikdar ne spominjate »Slovenske Strazice«?

— **Grozen mraz.** Iz Rudolfovega in okolice se poroča: Pretečeni teden, takoj po velikonočnih praznikih, je bilo z oblačnega neba opaziti, da dobimo dež in celo sneg, hladno podnebje pa je obetalo krutega sovražnika vseh zgodnjih rastlin — mraz! — Ze dne 10. t. m. zjutraj je prišel pihati hladni veter, ki je povzročil podnevu nekoliko dežja, v noči pa sneg, kateremu je sledilo malo mraza. — Dne 12. in 13. t. m. ponoči pa se je zjasnilo nebo ter nastal hud mraz, ki je vničil vse cvetoče zgodno sadno drevje, po vrtovih tudi cvetlice ter vinogradnikom vinsko trto, ki je bila v letošnji topli pomladi odgnala svoje mladike. Na vinskih trtah je največ škoda na Trški gori pri Rudolfovem. Pa tudi sosedne vinske gore so občutile nezabranjeno mrazovo nesrečo, ki je za trsje celo občutnejša, kakor toča. — Neprecenjeno škodo trpijo posestniki vinogradov; največ, seveda pa oni, ki žive le od dohodkov, katere jim donša vinstvo. Kolikor se je dalo po ljudski govorici dognati, je ves zgodnji pomladanski nagon uničen po vinskih krajih na Dolenjskem, ki segajo celo do hrvaške meje.

Štajerske novice.

Š **Štajerski Slovenci za brate Hrvate.** Iz Šmarja pri Jelšah smo dobili naslednjo brzojavko: Slovensko katoliško politično društvo za šmarski okraj izreka svoje ogorčenje nad sedanjimi neustavnimi razmerami med brati Hrvati, zagotavlja hrvatsko ljudstvo svojih najiskrenejših simpatij in svojega sočustvovanja, da leži kruta mažarska roka tako težko nad hrvaško deželo in prosi brate Hrvate, naj ohranijo mirno kri. Svaka sila do vremena!

Š **Shod županov v Mariboru** se je vršil v nedeljo, 14. aprila od 10. ure dopoldne do pol 5. ure popoldne v prostorih delavskega društva. Bil je zelo dobro obiskan. Toliko slovenskih županov še ni bilo nikdar zbranih v Mariboru. Videl si najodličnejše može, župane, svetovalce, odbornike in tajnike iz raznih občin Spodnjega Štajerja, posebno dobro pa je bila zastopana mariborska okolica. Tečaj je otvoril dr. Korošec s primernim pozdravom. Dr. Korošec je omenjal v uvodnem govoru mažarska nasilstva proti našim bratom Hrvatom. Kot so bratje Hrvatov izražamo ogorčenje proti nasilju mažarskega hlapca Cuvaja in protestiramo, da se v današnjem veku tako kruto teptajo pravice cesarju in domovini zvestega hrvaškega ljudstva. Bratom Hrvatom pa izražamo naše največje simpatije. Zbor županov je navdušeno pritrdil besedam našega voditelja. Prvi je predaval dr. Krek o avtonomiji občine in o pomenu občinske avtonomije in samostojnosti občine. Na Štajerskem zavira avtonomijo občin mnogokrat nemškonskonalni deželni odbor. Zatorej pred slovensko obstrukcijo, ki se bori proti temu krivičnemu sistemu deželnega odbora: klobuk dol! Živela Vaša obstrukcija! — Nato so še govorili dr. in dež. poslanec ter župan Roškar o domovinski pravici in ubožni oskrbi, dr. Korošec o pravnih pravicah občin, dr. Pegan o skrbi za zdravstvo v občinah, dr. Leskovar o temi: občina kot policijska oblast, poslanec in župan Pišek o sejah in posvetovanjih odbora. Nato je sledilo mnogo važnih vprašanj udeležencev, tičočih se občinskih zadev. Odgovarjali so dr. Pegan, dr. Korošec, dr. Verstovšek in Pišek. Gosp. Zidanšek se je imenovan udeležencev zahvalil za tečaj. Sklepne besede je izpregovoril dr. Korošec.

Š **Štajerski dragonci odšli na Hrvaško.** Iz Maribora je odšlo te dni v Zagreb 150 dragoncev. Ponavlja se tedaj stara navada: za madžarsko nadvlado na Hrvaškem se naj uporablja skupno armado, katere največji protivniki so baš Madžari.

Š **Smrtna kosa.** Umrli je v Hočah gospa Marija Pfejfer, stara 68 let.

Š **Poročil se je gosp. Mirko Kožuh,** nadučitelj pri Sv. Duhu v Halozah, z gđeno Lojziko Gorjak, učiteljico istotam. V Mariboru se je poročil orožniški stražmojster Josip Vovk pri Sv. Lenartu z gđeno Mimi Kurnikovo od Sv. Lenarta.

Š **Imenovanje.** Davčni upravitelj Alfonz Sorglechner iz Ormoža je imenovan predstojnikom davčnega urada v Konjicah. — Poštni pristav Al. Puntigam je prestavljen v Maribor.

Š **Zaprta učitelj.** Zapri so v Kozjem nekega Janeza Zupana, po poklicu učitelja, ki je prišel iz Vestfalskega domov k svoji materi. Na Nemškem je imel ženo in otroke. Njegova žena je nenadoma umrla. Po njeni smrti je iz Nemškega pobegnil in vzel s seboj tudi 17.000 mark denarja, katerega je žena pripravila za otroke, otroke je pa pu-

stil v Nemčiji brez vsake oskrbe. Sodišče je za njim izdalo tiralice, nakar so ga v Kozjem izsledili in ga zaprli. Spravili so ga nato k okrogni sodnji v Celje.

Š **Dezertiral je od 87. infanterijskega polka v Celju v ptujski okraj** pristojen infanterist Alojz Rečnik. Najprevo je izvršil neko tatvino in nato pobegnil.

Š **V pijanosti se opeknel in umrl.** Zreče, 12. aprila. Minoli terek je priobčil »Slovenec« poročilo, da se je Franc Stavbe v konjiški okolici v gostilni Martina Kračuna nasrkal alkohola in da ga je gostilničar spravil spat na peč v gostilniški sobi, da je Stavbe vsled opeklin umrl in da so gostilničarja Kračuna ovadili oblastim. — Najzadevo pojasnilo. Krojač Stavbe je bil prijatelj alkohola in alkohol ga je položil že večkrat na marsikak prostor; sedaj ga je spravil na peč, ki so jo bili za kruh zakurili, ne da bi bili vedeli, da je Stavbe za pečjo. Kako je alkoholik na krušno peč splezal, tega gospod Kračun niti vedeti ne more, ker ga takrat niti doma ni bilo. Ko se je bil krojač prespal, se je podal domov nič hudega sluteč. Ko je pa začutil bolečine, je poiskal voznika, ki ga je odpeljal v bolnišnico v Konjice. Ležal je nekaj tednov in tu umrl. Gosp. Kračun je pa pri celi stvari popolnoma nedolžen.

Š **Izložbeno okno padlo na kmetico.** Iz Celja. V petek, dne 12. t. m., je podrl veter izložbeno okno pred trgovino Sigmunda Brauna na celjskem Glavnem trgu. Okno s šipo vred se je podrl na neko kmetico, ki je tam prodajala svoje blago. Šipa se ji je na glavi razbila in ji lice popolnoma razrezala. Težko ranjeno so morali spraviti v celjsko bolnišnico.

Š **Možnar mu je razbil lobanjo.** 11 letni Franc Deučman v Zavrhu pri St. Lenartu je bil na Veliko noč navzoč pri streljanju. Po ukazu nekega drugega fanta je Deučman šel po možnar na polici. Ker pa Deučman možnarja vsled velike teže ni mogel vzdržati, mu je padel na glavo in mu prebil lobanjo. Težko ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Š **Od katoliške vere je odstopila v Slovenski Bistrici** hči tamkajšnjega sodnika Viljema Pernata, da se je lahko poročila z nekim grofom Dubškim. Njen oče je rojen sin slovenske matere na Kranjskem. Med narodnim in verskim odstopom je torej le en korak.

Š **Novo šulferajnsko šolo** hočejo ustanoviti v Zgornji Bistrici. Zagotavlja se seveda, da občina pri tem ne bo nič trpela. Če se pri naših Gornjebistričanih ne moremo več zanašati na njih narodno zavest, potem jih opozarjamo samo na to, da bodo to šolo v kratkem sami plačevali, kakor se je to zgodilo v mnogih drugih občinah, na pr. v Pobrežju pri Mariboru, St. Lenartu, v Slovenskih goricah in še drugod.

Š **Brat težko ranil brata.** Kmečki sin Ernest Borko v Gomili pri Sv. Bolfenku pri Središču se je nekaj razjezil nad svojim mlajšim bratom in mu zagnal v glavo kramp. Ko je mlajši brat videl nevarnost, se je prijel za glavo, a Ernest mu je kramp zasekal v glavo tako, da mu je predril pest in črepinjo v glavi, da so mu le s težavo potegnili kramp vun. Ranjenec leži v ormoški bolnišnici. Ernest je najprej pobegnil, potem pa se je sam javil orožnikom.

Š **Ukradel voz in konja.** Iz Maribora poročajo: Pred par dnevi je pustil mesar Vincenc Pirš voz in konja pred gostilno »pri zlatem levu« v Mariboru brez nadzorstva, 25 letni viničar Jakob Peklar je voz zasedel in se z njim odpeljal po Koroški cesti. Tatvino pa so prehitro zapazili in stražniki so ga prijeli. Isti dan je Peklar ukradel nekemu kovaškemu pomočniku kolo.

Š **Umrli je v Ptuj** v soboto veleposestnik in vpokojen učitelj g. Dragotin Zupančič.

Š **Že deset ljudi oklal.** Iz Brega pri Ptuj. Pred nekaj dnevi je našel posestnik Sagadin v Slovenji vasi pri Ptuj na cesti ležati nezvestnega posestniškega sina Jožefa Matjašiča. Imel je na rokah polno ran od noža. Sagadin je spravil ranjenca v ptujsko bolnišnico. Matjašič je tam izpovedal, da ga je napadel kočarski sin Anton Žunko brez povoda in ga suval z nožem. Žunko je ranil v dveh lelih z nožem nad deset oseb in je splošno znan kot nevaren postopač in prepeač. Izročili so ga sodišču v Ptuj.

Ljubljanske novice.

lj **Shod ljubljanskih volilk in volilcev S. L. S.** v veliki dvorani »Ljudskega doma« je bil včeraj dopoldne kljub najlepšemu vremenu izborna obiskan. Shodu je predsedoval občinski svetnik S. L. S. g. J. Serjak. Pod-

predsednik je bil občinski svetnik S. L. S. g. Tomaž Novak. Govora obč. svetnikov dr. Iv. Zajca in Iv. Štefeta je spremljalo veliko odobravanje in navdušenje. Poročilo o shodu priobčimo jutri.

lj **Shod S. L. S. v Ljubljani bratom Hrvatom.** Na včerajšnjem shodu S. L. S. v Ljudskem Domu, ki ga je sklical klub občinskih svetnikov S. L. S., je bil z velikim navdušenjem sprejet naslednji pozdrav bratom Hrvatom: Na shodu ljubljanskih volilcev in volilk, sklicanem po klubu ljubljanskih občinskih svetnikov S. L. S., izražajo zborovalci bratski pozdrav narodu hrvaškemu v njegovih sedanjih bridkih dneh gorke simpatije, odločno obsojajo sedanji položaj na Hrvaškem ter kličejo: Hrvaški narod, nobena sila naj Ti ne vzame poguma in zavesti, da po hudih dnevih morajo priti lepši dnevi hrvaško - slovenske skupnosti.

lj **Podržavljenje ljubljanske policije** je ne samo iz mestno-finančnega stališča, ampak tudi iz varnostnih ozirov nujno otrebno. Včerajšnji shod Slov. Lj. Str. je soglasno sprejel naslednjo resolucijo na deželno vlado in deželni odbor. Shod ljubljanskih volilcev in volilk S. L. S. pozdravlja podržavljenje ljubljanske mestne policije, ki je tudi iz varnostnih ozirov nujno potrebno, kakor tudi s stališča mestnih financ koristno ter prosi merodajne faktorje, da podržavljenje hitro izvrše.

lj **Javno predavanje.** Prihodnji torek ob osmi uri zvečer predava v mali dvorani »Ljudskega Doma« g. jurist Ivo Puharič, član hrvatskega kat. akademičnega društva »Domogoj« o gospodarskih razmerah v Dalmaciji. Vstop vsakemu prost.

lj **Konferenca katehetov** bo v sredo, dne 17. aprila. Dnevni red: Pouk malih prvoobhajancev. (Referent P. Regalat Čebulj.) Začetek ob petih popoldne. Lokal: Posvetovalnica Katoliške tiskarne.

lj **Katoliško mladeniško društvo** je z včerajšnjo prireditvijo prav lepo zaključilo vrsto letošnjih gledaliških predstav v Rokodelskem domu. Pevske točke so pričale o vidnem napredku pevskega zbora, ki se mu izborna pozna dobra šola gospoda M. Bajuka. — Igra »Fernando, strah Asturije«, ki je pač ena najlepših, pa tudi najhvaležnejših, kar jih je v »Zbirki ljudskih iger«, je v vsakem oziru lepo uspela. Zlasti so bile vloge glavnega junaka Don Fernanda, njegovega aočeta grofa Alvareca, njegovega brata Don Ruperta, oskrbnika in njegovega zaupnika in roparja Jakoma v spretnih rokah. Skupine kmetov in roparjev (nad 20 oseb) so bile prav dobre. — Tudi burka »Rdeči nosovi« je šla z veliko prožnostjo preko desk. Dobra sta bila zlasti krojač in njegov učenec. Obe igri je z veliko spretnostjo vodil gospod Ivan Peterlin, kateremu so mladi igralci v znak hvaležnosti poklonili na odru lep sopek. — Uprizoritev imenovanih iger nam je pokazala pomladno cvetje igralnega osebja odra Rokodelskega doma, nastopni kupleti, ki sta jih izvajala gg. Rudolf Vrančič in Avgust Jelčnik, so nam pa nudili krasen sad dovršenosti v igri in petju. Boljše prednašanje kupletov, kakor one, s katerim sta nas razveselila gg. Vrančič in Jelčnik, si težko mislimo. Občinstvo je z izredno zadovoljnostjo sprejelo to točko in živahno zahtevalo ponovitev. — Govornik večera, gospod profesor dr. Josip Jerič, že pri nastopu iskreno pozdravljen s ploskanjem, je z njemu lastno spretnostjo označil katoliško mladeniško društvo kot najboljšo šolo in vzgojevališče mladine. Poudarjal je tudi, da se za razvoj in napredek imenovanega društva in mladinske vzgoje v Ljubljani trudi mladinski odbor, zasnovan po inicijativi gg. državnih poslancev dr. Jan. Ev. Kreka in prof. Ev. Jarca. Člani mladinskega odbora so: dr. J. Adlešič, asistent Fr. Aleš, prof. Ivan Dolenc, deželni poslanec Karel Dermastia, učitelj trgovske šole K. Javoršek, prof. dr. J. Jerše, urednik »Ranc Kerhne, stud. iur. Fr. Kovač.

lj **Kje je pobegli trgovec Bončar?** Kakor čujemo, Bončarja v Neaplju niso prijeli. Policija pravi, da je prišlo le vprašanje od konzulata v Neaplju, ali naj Bončarja izroče, ako ga primejo.

lj **Zadeva dr. Oražen Jurij Auer.** Najvišje sodišče je v znani pravdi Jurija Aura v zadevi odškodnine, ozir. njegovega deleža za prodano pivovarno razsodilo v prilog Oražanu, a pravi med drugim: »Sicer je res, da ni mogoče tega, kar je dr. Oražen Jurij Auer dolžan, iztožiti, drugo pa je že in to dr. Oražen Jurij Auer, Ela Auer in drugih bomo še poročali.

lj **Smrt na izprehodu.** Nagloma je umrl v »Zvezdi« v soboto zvečer gosp. Franc Levec, c. kr. merosodec, stanujoč v Rožni ulici št. 15.

Ij Kdo je morilec knjigovodje Šibenika? Govori se, da se bodo vršile v tej zadevi nove preiskave, ker so v tej zadevi se pojavile nove sumljive okoliščine.

Ij Liberalna »Glavna posojilnica«. Graško nadsodišče je zavrnilo razsodbo ljubljanskega deželne sodišča, po kateri ne bi bili člani »Glavne posojilnice« tisti, ki niso bili pri seji odbora sprejeti za člane tako, kot pravila zahtevajo, ter se je izreklo, da so ti ne glede na pravila sprejeti člani pravi člani. Sedaj bo govorilo najvišje sodišče.

Ij Sokolski izlet v Soteski. O tem se nam piše: Dvignili so se dne 14. t. m. ljubljanski sokoli in spravili so skupaj kar so mogli. Bila jih je po njihovem mnenju četa 50 mož. Seveda so bili v nadi, da jih ljudstvo sprejme kar mogoče uljudno in z raznimi ovacijami, toda temu ni bilo tako, nihče jih ni pozdravil, nihče prijateljsko sprejel. In pričelo se je zabavljati čez farovže, kaplane, Orle in tako naprej, kakor znajo edino le slovenski sokoli. In kaj so še doživeli ti čudaki; zagledali so mladence z orlovskim znakom na prsih, in kaj je bilo še hujšega; nastal je divji krahot, vpitje, zmerjanje, zaničevanje itd., bili so tako ogorčeni, da bi bili najrajši iz ljubezni do matere Slovenije ubili tega slovenskega Orla, kakor je bilo sklepati iz izrazov: udari ga, ubij ga itd. A ta Orel se ni zmenil za vse to, ostal je miren in jih mirno poslušal, toda tudi potrpežljivost ima svoje meje; oglasil se je končno in jih v par besedah prav pošteno zavrnil in osramotil tako, da je imel potem mir. Sploh so se obnašali tako, da se je ljudstvo zgražalo nad njimi. In potem, ko so videli, da so vsem ljudem v spodotiko, so se obrnili še do gospodarja s ponudbo, če jih sprejme drugič gostoljubno ali ne? Dobili so odgovor, da jih ni treba več s tako surovostjo. Nato so se osramočeni pripravili za odhod, načelnik poveljuje nastop, a bratcev ni bilo mogoče odtrgati od sladke kapljice, in tako jih je načelnik lovil pol ure, kakor je sam rekel, predno jih je spravil skupaj. — Če se nekateri »sokoli« tako obnašajo, naj ne računajo na ljubeznjivost ljudstva.

Ij »Šišensko prosvetno društvo« se je ustanovilo včeraj ob ogromni udeležbi. Hvala zavednim šiškarjem, da so včeraj tako neustrašeno pokazali svoje prepričanje. Pristopilo je takoj lepo število članov. Naprej neustrašeno do cilja!

Ij Umrla je v soboto zvečer gđ. Ema Šega, sestra gospoda kurata v prisilni delavnici. Rajnka je bila vrha pevka (solistinja) stolnega cerkvenega zbora. Pogreb bode v torek ob 5. uri popoldne iz deželne prisilne delavnice.

Ij Nove orgle pnevmatičnega sistema na dva manuala bodo tle dni postavili v orglarski šoli v Alojzijevešču. Orgle so delo mojstra Ivana Milavca v Ljubljani.

Ij Poročil se je danes v trnovski župni cerkvi gosp. Karol Brümmer, arhitekt pri tvrđki Viljem Treo z gđno Hildo Detter.

Ij Zborovanje c. kr. poštarjev in poštinih odpravnikov. Deželna skupina za Kranjsko in Primorsko osrednjega društva c. kr. poštarjev in poštinih odpravnikov na Dunaju je imela včeraj popoldne v hotelu »Ilirija« v Ljubljani svoj redni občni zbor. Otvoril ga je predsednik skupine g. Ulepič, ki je konstatiral sklepčnost in pozdravil navzoče zborovalce, predvsem predsednika osrednjega društva g. Schagingerja na Dunaju. Predsednik Ulepič se je v svojem nagovoru spominjal delovanja skupine v preteklem letu ter v kratkem očrtal položaj zahtev poštarjev in odpravnikov glede službenih in plačilnih razmer. Predsednik osrednjega društva, g. Schaginger, je pozdravil zborovanje v imenu osrednjega vodstva ter je izrekel predsedniku kakor tudi članom deželne skupine zahvalo, ker pospešujejo centralno organizacijo, ki se resno trudi, zastopati uspešno interese poštarjev in odpravnikov na kompetentnih mestih. Stremljenja osrednjega društva so dosegla že gotove uspehe, vendar pa je marsikaka upravičena želja in upravičena zahteva ostala še neizpolnjena. Glavne zahteve poštarjev in ekspedientov so: časovni avanzma, uvrstitev poštarjev v spodnje štiri činovne razrede državnih uradnikov, 35 letna službena doba, oprema uradnih prostorov od strani erarja, araditev dopusta, itd. Da bo mogoče to doseči, je treba enotnega in skupnega postopanja vseh poštarjev in poštinih odpravnikov. Govornik je končno povikal navzoče, naj z uspešno agitacijo skušajo izpolniti organizacijo, ter je grajal one, ki samo ob strani stoje in gledajo, kako se drugi pehaajo za skupne koristi. Nato se je odobrilo soglasno tajništvo in blagajniško poročilo, ter se

je izrekla na predlog računskih pregledovalcev blagajniku zahvala in absolutorij. Dohodkov je imela skupina v letu 1911. 2664 K 37 vin., stroškov pa 1107 K 71 vin. ter znaša čisto premoženje skupine 1556 K 66 vin., ki je plodno in naloženo. Skupina šteje 101 člana, in sicer 9 nadpoštarijev, 29 poštarjev, 28 poštaric, 15 odpravnikov in 20 odpravnice. V preteklem letu so umrli trije člani, vpokojenih je bilo 10, izstopilo pa jih je 19. Pri volitvah je bil z vzklikom izvoljen stari odbor, in sicer sledeči gg.: za predsednika Ivan Ulepič, nadpoštar v Krškem; za podpredsednika Alojzij Ravnikar, nadpoštar v Ljubljani; za blagajnika Franc Dekleva, poštar v Prestranku; za tajnika Anton Berčon, nadpoštar v Ljubljani 4; za odbornike: poštar Anton Boc z Bleda, nadpoštar Lucijan Kovačič iz Sv. Lucije, in odpravnik Ivan Kaš z Vač; za namestnika pa poštar Fr. Fajdiga iz Sodražice in poštar Anton Vuček iz Sp. Šiške. Za pregledovalca računov sta se izvolila poštar Franc Kolbe iz St. Vida na Ljubljano in poštarica Franja Ranzinger iz Dolenje vasi. Končno je nadpoštar Ravnikar izrekel zahvalo osrednjemu vodstvu organizacije za njegovo delovanje ter izrekel željo, naj bi se vsi poštarji in odpravniki tesno združili v organizaciji, da se doseže skupne cilje, izboljšanje stanovskih razmer. Nato se je občni zbor zaključil.

Ij Umrli so v Ljubljani. Anton Pivla, ščetar, 32 let. — Fran Levec, c. kr. merosodnik, 51 let. — Ana Šteflic, hči čevljarkega mojstra, 5 tednov — Uršula Firm, mizarjeva vdova, 87 let. — Zdenka Arko, trgovčeva hči, 11 let. — Elizabeta Lapajne, vdova železniškega sprevodnika, 61 let. — Ivan Jenko, posesnikov sin, 14 let. — Valentin Zajec, posestnik, 51 let. — Amalija Krishmann, modistka, 50 let. — Marjeta Zalar, občinska uboga, 86 let. — Amalija Florjančič, hči železniškega uslužbenca, 15 let. — Anton Jeran, posestnik, 28 let. — Ignacij Siernad, bivši delavec v predilnici, 54 let.

Ij Pri mestnem magistratu je oddati več mest policijskih stražnikov. Oziralo se bo le na kompetente, ki so bili pri vojaki podčastniki, so primerne zunanosti, inteligentni, krepki ter znajo pisati in čitati slovenske in nemško. Ti stražniki bodo tudi pozneje od državne policije prevzeti.

Ij Pet domobranskih godb v Ljubljani. Jutri bomo imeli v Ljubljani pet domobranskih godb, in sicer I., II. in III. tirolskega gorskega in od IV. domobranskega polka iz Celovca. Vse godbe bodo ostale tukaj do tekmovalnega streljanja. Godbe ne bodo cele, marveč le posamezni oddelki in bode število presegalo čez 100 godbenikov. Hkrati se pripelje tudi c. kr. godbeni nadzornik g. Kučara z Dunaja, ki bode vodil skupne vaje. Tedaj bomo imeli 4 tuje godbe in eno od našega domobranskega gorskega polka. Podrobnosti bodo pozneje občinstvo vsekakor zanimalo.

Ij Nočni napad. 26 letnega kurjača Petra Gostinčarja pri Petrinu v Hrenovi ulici so 14. t. m. bestialno napadli trije neznani moški okoli 10. ure zvečer, ko se je vračal iz Aurove gostilne v Gričarjevo na Studencu. Napadalec je namreč gostilničar postavil pod kap ter so zaradi tega vsi besni planili na Gostinčarja in mu prizadeli na levi roki, hrbtu, na prsih okoli 10 ran z nožem in ga po celem telesu razmesarili. Gostinčarja so pripeljali težko ranjenega v deželno bolnišnico.

Ij Tiskovna pomoč. Na tretji strani naj se pravilno ime govornika na včerajšnji zabavi v Rokodelskem Domu čita: g. profesor dr. Josip Jerše. V dotičnem poročilu je stavec pomoč izpustil tudi konec notice v katerem so navedeni gospodje, ki sodelujejo pri mladeniškem društvu, in ki se glasi:

dr. Adolf Levičnik, dr. Josip Mal, dr. Martin Malnerič, sud. jur. Stanko Mašič in Viktor Mašič prof. Izidor Modic, dr. Lovro Pogačnik, ravnatelj Bogumil Remec in ing. Vladim Remec, mesina učitelj Adolf Sadar in Karel Simon, Alojzij Stroj, cand. phil. Ernest Tomec, dr. Ferdinand Tomažič, profesorja Franc Verbič in Jakob Teršan. Tudi mi priporočamo da se gospodje, ki imajo srce vneto za mladino in ki hočejo pri tem eminentno karitativnem in kulturnem delu sodelovati, pridružijo mladinskemu odboru v Ljubljani. Svoje naslove naj pošljejo gospodu Alojziju Siroju, predsedniku katoliškega mladeniškega društva.

Razne stvari.

Češki pesnik Mach javlja iz Tridenca, da ni ponesrečil.

Lastno sestro zaigral. V Mladencu v Srbiji so kmetje po seimu koe-

kali. Kmet Jagodinac je vse zigral, kar je izkupil na seimu. Tisti, ki je Jagodinca osnubil, je nato ponudil igro za Jagodincovo omoženo sestro proti 20 tisoč dinarjev. Jagodinac je izgubil tudi to igro in srečni igralec je z omoženo Jagodincovo sestro pobegnil, a v Zemunu so oba aretirali, ker sestria mož z izidom igre ni bil zadovoljen.

Velikanske gojufije s ponarejenimi indusirjskimi papirji. V Milanu so aretirali meničnega agenta Giuseppeja Castiglioni, člana večje družbe, ki je izdajala ponarejene akcije in tako ogoljufala ljudi za več sto tisoč lir.

Krvavo klanje med brati in sestrami. V Bevoerzelli v Belgiji je dne 14. m. se sprl najstarejši sin kmeta Polapolla s svojimi brati in se tako razljutil, da je pograbil vile in zabodel enega brata, nato pa nevarno ranil še enega brata, dve sestri in enega otroka. Ena sestra je že umrla.

Osem oseb zastranjenih. V Hostanu pri Budjevecih se je zastrupila pri kosilu (mlečna juha) rodbina posestnika Wodrubu. En otrok je že umrl, Wodrubu sam se bori s smrtjo vseh ostalih šest oseb je nevarno bolnih.

Samoumor s 5000 voltov močnim električnim tokom. Monter Kroupa se je usmrtil v Pragi na strašen način. Odprl je transformator in se do aknil električne žice Tok, močan 5000 voltov je s tako močjo šinil v samomorilčevo telo, da je pričelo goreti. Vzrok samoumora: neozdravljiva bolezen.

Teleonska in brzojavna poročila.

HUENOVO STALIŠČE OMAJANO? KOMISARIAT NA HRVAŠKEM SE KMALU ODPRAVI?

Dunaj, 15. aprila. »Mon agsrevue« piše, da se bo suspenzija ustave na Hrvaškem v kratkem odpravila. Khuenovo stališče je omajano. — Tudi sicer v političnih krogih trdi, da je Khuenov položaj nevzdržljiv, ker ne more premagati Justhove opozicije, ker je njegova večina sama z njim nezadovoljna. češ, da ni za Ogrsko ničesar dosegel, in ker merodajni krogi uvidevajo, da utegne suspenzija ustave na Hrvaškem imeti tudi za parlamentarni položaj v Avstriji in v delegacijah slabe posledice. — Govori se tudi, da prestolonaslednik le z največjo indignacijo spremlja »delovanje« grofa Khuena.

ČEHI IN DOGODKI NA HRVAŠKEM

Brno, 15. aprila. Včeraj so tu sklicale vse češke stranke shod, da protestirajo, ker se je odpravila na Hrvaškem ustava. Zborovanje je vodil deželni odbornik dr. Pluhar, ki je ostro bičal postopanje ogrske vlade. Posl. dr. Stransky je naglašal, da kopleje Avstrija v marsikakem oziru grob Slovanom. Razmerje Hrvaške z Ogrsko je določeno po trdnih pogodbah, ki jih je krona sankcionirala. Odprava ustave je zato protipostavna. Nedolžne ljudi na Hrvaškem aretirajo in sodnijsko zasledujejo. Mažari hočejo dobiti na Hrvaškem nadomestilo, kar jim je krona odklonila, kar so zahtevali. Odprava ustave krši pogodbo, ki se je leta 1868, sklenila med Ogrsko in Hrvaško. Hrvati zahtevajo, da se to pogodbo revidira in zdaj obstoječe pogodbe ne bodo več podpisali. Grof Khuen je napravil Ogrski slabo uslugo. Pri obnovitvi pogodbe imajo Hrvati popolnoma proste roke in bodo zato zahtevali zanje ugodnejšo pogodbo. Krona zdaj ni nasproti Mažarom tako angažirana, kakor je bila po nesrečni vojski leta 1866. — V imenu češke agrarne stranke je govoril tajnik Marcha, ki je pozival na bojkot ogrskega blaga. V imenu narodnih socialcev je govoril posl. Konečný, v imenu katoliško narodne stranke je pa pozival posl. Šilinger slovanske poslane, da naj v zasedanju delegacij razpravljajo tudi dogodke na Hrvaškem. Češki socialni demokrat Tušar je obsojal mažarsko oligarhijo in kritikoval avstrijski bajonetni vladni način. Hrvat dijak Vuletič je pozival Čeha na pomoč. Shod je sklenil resolucijo, ki protestira radi nečuvnega nasilstva, s katerim se je kraljevina Hrvaška oropala ustavnih pravic. Avstrijski Slovani se ne čutijo varne pred še večjimi zločini in tudi ne morejo zapustiti tistim državnim činiteljem, ki so poklicani, da branijo ustavne pravice in svobodščine avstrijskih narodov, dokler se ne odstrani po ogrski vladi zakrivljena kršitev ustave na Hrvaškem in dokler zopet ne zavladajo pravne razmere. Shod pričakuje, da češki poslanci ne nastopijo zgolj v imenu slovanske solidarnosti, marveč da nastopijo tudi v korist hrvaškega ljudstva v delegacijah zato, da se odstrani hudo delstvo ogrske vlade in da se hrvaško-slavonsko kraljestvo osvobodi absolutističnega zatiranja. Poslanci in delegati se pozivajo, da naj tudi ob tej priliki zahtevajo obširno revizijo cele du-

listične ustave, ki omogoča Nemcem in Mažarom, vse ostale narode oropati njih ustavnopravnih pravic.

ZAROKA PRINCESE.

Dunaj, 15. aprila. Danes se je vršila tu zaroka med princeso Izabello Kroy, nečakinjo nadvojvodinje Izabelle, s princem Francom bavarskim.

DELEGACIJI.

Dunaj, 15. aprila. Skupni ministrski svet, ki se je včeraj vršil, je sklenil sklicati delegacijo na 23. t. m. — Cesar je v tej zadevi sprejel včeraj ministrska predsednika grofa Stürghka in Khuena.

IZDAJA VLADNIH LISTOV NA HRVAŠKEM.

Zagreb, 15. aprila. Vlada poizkuša mesto opozicionalnih listov, ki so prenehali izhajati, izdajati vladne liste. Ta teden pričenja v Osijeku izhajati en hrvaški vladni dnevnik in en tednik.

BOJ MED ROOSEVELTOM IN TAF-TOM.

New York, 15. aprila. Roosevelt je zmagal pri volitvah za delegate za izvolitev predsednika v Pennsylvaniji proti Taftu in ima vsled tega velike šanse proti slednjemu.

PREDSEDNIK FRANOSKE ZBOR-NICE.

Pariz 15. aprila. Danes je umrl tu predsednik zbornice Brisson. Ker je bil umrl velik svobodomislec radikalne smeri bo njegov pogreb civilen. Kandidati za njegovo mesto imenujejo Delcas eja Deschanela in Etiennea.

PONAREJEVALCI BANKOVCEV.

Dunaj, 15. aprila. Tukašnja policija je razpisala 10.000 do 20.000 K nagrade za zaledenje ponarejevalcev 20-kronskih bankovcev, ki zelo krožijo okoli.

POSILANIK NAUČOMA UMRL.

Monselovo, 15. aprila. Danes je tu na kolodvoru zadela novega ruskega poslanika Korff-Schmysyngka kap in je takoj izdihnil.

DOBER IZGOVOR.

Dunaj, 15. aprila. Danes se je začela tu obravnava proti Francu Schotteku, ki je zanelil znani veliki požar na severnem kolodvoru. Schottek se zagovarja, da je svoje dejanje storil brez dvoma pod silo hipnotičnih vplivov.

KRITIČEN POLOŽAJ.

Zürich, 15. aprila. Ko se je včeraj balon »Gothardt« z več pasažirji začel dvigati, se je jel čoln tako prevračati, da so vsi pasažirji vun padli in se težko poškodovali. V čolnu je ostal le en pasažir, neki Jenny, s katerim se je vzdignil balon 5000 metrov visoko in odplul proti jugu. Ker Jenny balona ne zna prav nič voditi, bo imela partija bržkone nesrečen konec.

POBOJ MED KITAJCI.

New York, 15. aprila. V tukašnjem kitajskem predmestju je prišlo med Kitajci do velikega pouličnega poboja, v katerem je bil en Kitajec ubit, več pa težko ranjenih. Vzrok je ta, ker je nek Kitajec drugega Kitajca zaradi članstva pri neki tajni družbi zatožil oblasti.

DINAMITNA ZAROTA V MEHIKI.

London, 15. aprila. Mehikanska vlada je odkrila dinamitno zaroto, ki je nameravala usmrtiti predsednika Madera in obenem razstreliti javna poslopja. Zarotnike so aretirali. Veliko zarotnikov je pobegnilo. Med zarotniki je veliko privrženecv prejšnjega predsednika Diaza. Zarota je bila razpletena tudi po mestih v provinci. Aretirani so tudi znani republikanski poslanci Parra, Gonzales in Otnira.

VELIKANSKE POVODNJI V AMERIKI.

London, 15. aprila. V Arkanzasu in Luisiani je reka Mississippi prestopila bregove in poplavlila več tisoč kvadratnih kilometrov.

KOLERA V TURČIJI.

Carigrad, 15. aprila. V Adani se razširja kolera. V dveh dneh je obolelo na kolero 20 oseb.

NEZGODA TRANSATLANŠKEGA PARNIKA.

New York, 15. aprila. Veliki parnik Withe-Star-družbe »Titanic« je zadel ob ledeno goro in se začel potapljati. Zenske so rešili v čolne. Na brezžične brzojavne klice po pomoč so odšli iz New Yorka na kraj nesreče rešilni parniki.

PARIŠKI APAŠI.

Pariz, 15. aprila. Danes je policija v avtomobilu lovila drug avtomobil, v katerem sta po zatrdilu ljudi drvila ubegla apaša Bonnost in Garnier. Zločinca sta ušla.

MONA LISA.

Pariz, 15. aprila. Zdaj je z vso gotovostjo dognano, da se »Mona Lisa« nahaja v New Yorku.

1185

Od žalosti potrli naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni brat, oziroma stric, gospod

Karol Jager

bivši izvošček

po dolgih, težkih, potrpežljivo prenašanih mukah ter previden s svojimi zakramenti za umirajoče, danes ob 9. uri mirno preminul.

Pogreb se vrši v sredo ob 2. uri popoldne iz deželne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v frančiškanski cerkvi.

Prosi se tihega sožalja.

V Ljubljani, dne 15. aprila 1912.

Žalujoči ostali.

Prvi kranjski pogrebni zavod Franc Doberlet.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice izdeluje in razpošilja prva sisaška tovarna tamburice

J. STJEPUŠIN

Sisak, Hrvatsko.

Odlikovana na pariški razstavi l. 1900 in na milenijski razstavi l. 1896. Poleg tamburice in skladb za tamburice ima v zalogi tudi razna druga godala (glasbila) kakor: gosli, citre, kitare, mandoline, okarine itd., za katere se pošlje poseben cenik s slikami. Velik ilustrovan cenik se pošlje vsakemu poštini prosto in brezplačno. — V isti tovarni izhaja tudi strokovni tamburaški mesečnik (časnik) z naslovom »Tamburica«, ki prinaša poleg pouka tudi krasne tamburaške skladbe in velja na leto le 8 K. 1119

Mesto vsakega posebnega obvestila.

Globooko potrtem srcom javljamo vsem ljubim sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo odpoklicati k Sebi med kraljice našo iskreno ljubljeno, pre-dobro hčerko, oziroma sestrico

Zdenko Arko

učenko 2. oddelka IV. razreda c. kr. vadnice

ki je po kratki, zelo mučni bolezni večeraj, dne 14. aprila zvečer ob 10. uri, v nežni dobi 11 let, mirno izdihnila svojo blago dnšo.

Pogreb predrage pokojnice se vrši jutri, v torek dne 16. aprila ob 1/2 3. uri iz mrtvašnice pri Sv. Krištofu na pokopališče k Sv. Križu, kjer se njeno truplo položi v lastno rakev.

Ljubljana, 15. aprila 1912.

Matko in Pavla Arko,

starši.

1177

Verica, sestra.

I. slov. pogrebni zavod Jos. Turk.

Proda se

1180

pritlična hiša

na Bledu z 5 sobami, podobna vili, in vrtom. Cena se izve pri Fr. Ropret istotam.

Izurjen, dobro vpeljan

zastopnik proti proviziji

se išče za večjo

tovarno margarina na Dunaju.

Ponudbe z navedbo referenc po šifro „Margarine št. 61476“ na anončno pisarno Henrik Schalek, Dunaj I. Wollzeile 11. 1174

Št. 230/pr.

1168

Razpis službe gozdarskega pomočnika.

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane razpisuje se pri mestnem magistratu

služba gozdarskega pomočnika

s prejemki letnih K 1500.— za dobo prvih pet let, ki se po zadovoljivem petletnem službovanju zvišajo na K 1800.—

Služba oddaja se za prvo leto le začasno ter se začasno nameščeni gozdarski pomočnik po preteku enega leta imenuje stalnim, ako se je v tem času izkazal za službo povsem sposobnim.

Gozdarski pomočnik imel bode v prvi vrsti opravljati vsa gozdarska dela, osobito v Tivolskem gozdu; v času, ko gozdno delo počiva, imel bode pa tudi sodelovati pri mestnih nasadih in drevoredih.

Za namestitve v tej službi potrebno je, da prosilec dokaže, da je s povoljnim uspehom dovršil nižjo gozdarsko šolo ter da je položil državno preskušnjo pomožnega in tehničnega osobja za gozdno varstvo.

Službo nastopiti bode takoj po izvršenem imenovanju.

S potrebnimi dokazili opremljene prošnje vlagati je najkasneje

do 30. aprila 1912

pri predsedstvu mestnega magistrata.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 12. aprila 1912.

Zupan:

Dr. Ivan Tavčar l. r.

Potrtem srcom naznanjamo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naša preljubljena, nepozabna hči, oziroma sestra, svakinja in teta, gospodična

Ema Šega

c. kr. poštna oficijantinja v pokoju.

danes zvečer ob 7. uri, previdena s tolažili sv. vere, po dolgi mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala.

Zemeljski ostanki predrage rajnice se blagoslove v torek 16. aprila ob 5. uri popoldne pred hišo prisilne delavnice in preneso k večnemu počitku na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v več cerkvah.

V Ljubljani, 15. aprila 1912.

Maksimilijana Šega, c. kr. okrajnega predstojnika vdova, mati. — Karl Šega, c. kr. gimn. profesor, Viktor Šega, kurat v prisilni delavnici, Rihard Šega, gardni stotnik I. reda v vojnem ministrstvu v Meksiki, bratje. — Matilda Šega, Zoilja Pasini, sestre. — Pavla Šega, svakinja. — Fausto Pasini, svak. — Adriano Pasini, nečak.

1176

Podpisani spoštljivo naznanjajo vsem č. g. duhovnim sobratom in sošolcem, da je Vsemogočni poklical v boljšo večnost našega iskreno ljubljene duhovnega sobrata in prijatelja, preč. gospoda

Jerneja Primožiča

vpokojenega župnika v Trziču

v soboto, dne 13. t. m. ob 3. uri popoldne po kratki, mučni bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče.

Pogreb pokojnega gospoda se vrši v torek, dne 16. t. m. ob 10. uri dopoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi v Trziču.

Priporočamo predragega g. duhovnega sobrata v pobožno molitev!

V Trziču, dne 14. aprila 1912.

Anton Golé, Viktor Čadež, kaplana.

Jožef Potokar, župnik.

Marija Levč potrta neizmerne žalosti naznanja v svojem imenu kakor v imenu vseh sorodnikov, da je njen nadvse ljubljani, dobri in nepozabni soprog ozi. brat, svak in stric, preblagorodni gospod

FRAN LEVC

c. kr. merosodnik

danes v soboto, dne 13. aprila ob četr 9. uri zvečer v 51. letu nena-doma blago v Gospodu zaspal.

Pogreb preblagega rankega se vrši v ponedeljek, 15. aprila ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti Rožna ulica št. 13 na pokopališče k Sv. Križu in se položi v družinsko rakev.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi sv. Jakoba.

Preblagega rankega se priporoča v pobožno molitev in blag spomin.

Ljubljana, dne 13. aprila 1912.

1175

Priporoča se domača najnovejša konfekcijska trgovina Maček & Komp.

Franca Jožefa cesta št. 3.

Sprejemajo naročila po meri ter se izvrše točno in solidno.

1183

Založniki c. kr. priv. juž. žel.

Solidna postrežba.

Najnižje cene.

Gotovi damski kostumi vrhnja in spodnja krila

v vsaki ceni in barvi in največji izber.

Moderni damski klobuki

za šport in potovanje iz angleškega blaga, svile in platna.

Auto aube in pajčolani, igle za klobuke.

:: Bluze ::
pralne, čipkaste, svilene
voile in volnenega blaga.

Hišne halje.
Potovalni plašči.

Otročji platneni klobučki

slamniki in matrosen čepice iz sukna, listra in pique.

Pralne obleke, majce, predpasniki, nogavice itd. itd.

Za žalovanje

črni kostumi,
bluze razne vrste,
vrhnja in
spodnja krila

plašči,
pletene jope,
klobuki,
pajčolani

rokavice, flore
in vse druge žalne
modne predmete
trakove za vence

P. Magdič, Ljubljana nasproti glavne pošte

Pismo iz Nemčije.

Hamborn ob Reni. Marsikateri čitatelje bo zanimalo to-le poročilo iz Nemčije: Velečastitemu gospodu dr. Laakmannu, komorniku in hambornskemu župniku je podelil Njegovo Veličanstvo nemški cesar Viljem II. viteški red rdečega orla 4. razreda za visoke zasluge, ki si jih je pridobil za cerkovstvo, šolstvo in bolnišnice hambornskega mesta. Ko je dobil hambornsko faro leta 1896., je imela okoli 14.000 duš; leta 1909 je imela že 70.000 duš, med njimi okoli 17.000 Avstrijancev; Slovencev je bilo okoli 4000 ali 5000. Župnik Laakman je v soglasju drugih župnikov, ki imajo slovenske premo-garje v svojih farah, že pred letom 1900 skrbel za to, da so prišli gospodje iz slovenske domovine vsako leto za Velikonoč v renoruško premo-govno pokrajino spovedovat in pridigovat slovenskim delavcem; on je prvič za svojo faro ustanovil cerkveno sloven-sko rudarsko društvo in prvič imel v fari svojega duhovnika, ki je govoril slovensko. Leta 1909 je povabil in imel na obisku presvitlega gospoda knezoškofa ljubljanskega in z njim vodil ro-marsko procesijo na slovečo božjo pot v Kevelaer, kar je Slovincem cele oko-lice napravilo toliko veselja, da se jih je okoli 1000 udeležilo procesije. Tudi slovenskim delavcem v naselbinah je bilo v veliko korist, da je gospod Laak-mann v obširni fari snoval podružnice s popolno farne službo; 6 jih je bilo, ko so se leta 1909 ločile od matere fare in ustanovile za samostalne fare. V njih je sezidal dve veliki pravi cerkvi in 4 cerkve za silo. 28 duhovnikov je imela cela fara, ko se je razdelila. Pri stari farni cerkvi je gospod Laakmann maj-hno bolnišnico povekševal do 450 po-stelj in preskrbel z novodobnim ustro-jem in zidal novo v podružnici s 150 posteljami. V obeh bolnišnicah je na-vadno okoli 25 ali 20 Slovencev in naj-dejo dobro postrežbo usmiljenih sester in zdravje za telo in za dušo. Do 180 razredov je imel v katoliških ljudskih šolah svoje velikanske fare in skrbel v soglasju z občinskim predstojnikom in odborom, da se je v njih ohranila prav krščanska vzgoja. Kot predsednik ob-činskega šolskega odbora je imel doi-go let silno veliko posla zlasti z zida-njem novih šol in nameščanjem novih učiteljev in učiteljic. Naenkrat je imel 26 novoosnovanih mest razpisati za učiteljske moči. Dobro šolske razmere so tudi slovenskim otrokom v korist in dostikrat je slišati, kako to priznajo in vedo ceniti slovenski starši. Če rav-no je gospod Laakmann toliko delal in ustanavljal (tudi svojo višjo šolo za dečke in deklice) vendar ni hrepel, ni se oziral po odlikovanjih. Toda od-likovanje se mu je podelilo; rajni papež Leo XIII. ga je imenoval tajnim čast-nim komornikom in zdaj ga je cesar odlikoval z rudečim orlom. Morda ne bo to vseč tukajšnjim rudečkarjem, ki ga radi obrekujejo, pa ni škode. Mon-sinjur Laakmann je vkljub vsemu, kar je delal in se boril, vkljub starosti svo-

jih 71 let tako čvrst in živahen in pogu-men, da nikar še ne misli kmalu iti v pokoj. Ko ga bo presvetli gospod kne-zoškof ljubljanski še enkrat obiskal, upamo, da ga bo našel še na vrhuncu delovanja in stvarjanja.

ZA MESEČ MAJ PRIPOROČAMO CERKVENIM ZBOROM

sledede skladbe:

Gerb'c Fr.: Slava nebeške Kraljice. 20 Marijinih pesmi za mešan zbor. Part. 3 K, glasovi po 60 v. (Novo!)

Sattner p. Hugolin: Šmarnice. 18 Marijinih pesmi za mešan zbor, delo-ma z orglami. II. pomnoženi natis. Part. 3 K, glasovi po 50 v.

Foerster Ant.: 12 Marijinih pesmi za mešan zbor ali za en glas z orglami. Part. 1 K 80 v, glasovi po 40 v.

Premri St.: 12 Marijinih pesmi za mešan zbor. Part. 1 K 80 v, glasovi po 40 v.

Sattner p. Hugolin: 10 Mar'jinih pesmi za mešan zbor in orgle. Part. 1 K 80 v, glasovi po 50 v.

Laharnar Jan.: Šmarnečne pesmi za mešan zbor. II. natis. Part. 1 K 30 v, (brez posameznih glasov).

Foerster Ant.: 6 Marijinih pesmi za tri ženske ali moške glasove z orglami. Part. 1 K 80 v, glasovi po 40 v.

Hribar - Premri: Slava Brezmadež-ni. Zbirka moških, mešanih in ženskih zborov; Marijine in druge pesmi. II. iz-boljšana izdaja. Cena 1 K 20 v; v plat-no vezan izvod 1 K 80 v.

Grum Ant.: V pon'žnosti klečimo in pei Marijinih pesmi za mešan zbor. Cena 1 K.

Foerster Ant.: Cantica sacra. I. del. Cena 2 K 40 v.

Leban Janko: Zbirka cerkvenih pesmi za mešan zbor. Cena 1 K 40 v.

Navedene skladbe se dobijo in na-ročajo v **Katoliški Bukvarni v Ljub-ljani**.

»Miklova Zala.« Ljudska igra iz turških časov v osmih slikah. Po dr. Sektovi povesti spisal Anton Cerar-Danilo. — »Ljudski oder«, III. zvezek. Založila »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani. Cena 1 K.

Kdo ne pozna krasne povesti »Mi-klova Zala«, katero je izdala »Družba sv. Mohorja« in ki se je tako priljubila našemu ljudstvu, da je doživela že tretjo izdajo. Temu se ni čuditi, kajti snov povesti je vzeta iz viteške dobe našega naroda in spada v oni roman-tični čas, ko so se naši dedje morali z mečem v roki boriti s krutim Turčinom in drugimi sovražniki za svoji naj-dražji svetinji: vero in dom.

Glavno torišče povesti je krvavo leto 1478, kajti v tem letu so se Turki v posebno gostih četah razlili po slo-venskih pokrajinah ter jih do malega opustošili z ognjem in mečem; to je bil eden najgrozovitejših turških upadov v našo zemljo.

Ljudstvo samo hrani še dokaj spo-minov na one viharne in nevarne čase in med te spomine moramo prištevati tudi povest o »Miklovi Zali«, ki se je posebno živo ohranila med koroškimi Slovenci.

MASTIN

ki se dobi pri vsakem trgovcu. Svetovnoznani doktorja pl. Trnkóczyja kranjski redilni in varstveni prašek za živino. Na razstavah je dobil prve medalje, od živinorejcev na tisoče zahvalnih pisem. Dobiva se po pošti, najmanj pet zavojev za 2 K 70 v.

Olimpija krema brez maščobe, lepilo prve vrste, je najboljša in najuspešnejša sredstvo za odstranjenje vsakovrstnih kožnih napak, kakor so pege, izpuščaji, lišaji, mozoli itd. Mali lonček K 1-20, veliki lonček K 2-.

Olimpija puder rožnat, bel in creme, daje licu svežo in posebno sijajno mladostno polt, in je popolnoma neškodljiv. Škafulja 1 K 50 v.

Pomada za rast las krepi lasišče in zabranjuje izpadanje las. Lonček 1 K 20 v.

Osipalo prašek za otroke in odrasle, vojake, turiste. — Karton 30 vin.

Mazilo zoper ozeblino. Sredstvo zoper ozeblino. — Lonček z navodom o rabi 80 vin, tucat 8 K.

Otroško mazilo je za otroke z ožuljenimi mesti. — Lonček z navodilom 40 vinarjev, tucat 4 K.

Lekarna Trnkóczy, zraven rotovža, v Ljub'jani. Razpošiljanje po pošti. — Prva največja eksportna trgovka. — Preizkušeno lekarniško blago Drogerijske cene. — Mastin za živinorejce. — Telefon 190 3481

Spominjajte se pri vseh prire-ditvah, pri vseh veseljih in žalostnih dogodkih „Slovenske Straže“!

Agenti in zastopniki, zaupanja vredne o-sebe, ki obiskujejo zasebne odjemalce, se iščejo proti zelo visoki proviziji, za prodajo naših znamenitih in patentovanih zastorov za okna. Vzorci franko. Visok ugoden zaslužek. **Združene tvornice rolet in žaluzij I. & E. Glöck** 138 Kynšperk na Ogri, Češko.

Občuje se v srbsko-hrvatskem, češkem, laškem, nemškem in ogrskem jeziku. S prevzetjem zastopstva naše trdke si pridobite časten in visok zaslužek.

PRODAJALKA

izurjena v trgovini z mešan.m blagom,

želi primerne službe, naj-raje na deželi. — Naslov pove upravnistvo „Slovenca“ pod šte-vilko 1173. 1173

Vajenca

za mizarstvo obrt takoj sprej-me **IVAN KUHAŘ**, mizarški mojster, Vižmarje št. 69, pošta št. Vid nad Ljubljano. 1123

Zaradi prenovitve kavarne se pro-dasta poceni dva zelo dobra

biljarda.

Več se izve 1112

v kavarni „Prešeren“ v Ljubljani.

Gospodarska zveza v Ljubljani

ima v zalogi

belomesnati kranjski

semenski krompir

Sprejema tudi naročila za semensko ajdo, oves, fižol, trave in vse vrste drugih semen. 751

- Zaloga pristnih domačih vin.

Stanovanje

tri lepe, velike sobe, prikladne za

pisarno,

brez kuhinje, v sredi mesta, se takoj oddajo. Poizve se v upravi „Slovenca.“ 1073

Dobro vino

je na prodaj v kmetskih kletih; posreduje Posojilnica v Kaštelu pošta Buje v Istri. 690

Sprejme se takoj 1150

korespondentinja

za neko večje tovarniško podjetje v Budapešti. Zahteva se znanje sloven-sčine in nemščine, nemške stenografije in strojepisja. Začetna plača 120 K me-sečno. Stroški za pot se povrnejo. Po-nudbe z navedbo starosti, dosedanjega službovanja itd sprejema uprava lista do 20. aprila pod šte. 1150.

Trgovski pomočnik

specerijske stroke, dobra moč, išče primerne službe, najraje kje na deželi. Oglasi naj se po-slijejo na upravo lista pod št. 1. 1158

Kuharica

išče službe v kako župnišče. Vajena je gospodinjstva, ker je že služila v župnišču. Na-slov pove uprava „Slov.“ 1163

URA z verižico za samo kron 2-20. Vsled nakupa velike zaloge ur, raz-pošila slezijska tovarna: 1 prekrasno pozlačeno 36 ur idočo precizijsko-an-ker-uro z lepo verižico za samo K 2-20, ter 3let-nim pismenim jamstvom. Pri nakupu 3 kosov cena K 6-—, 5 kos. K 9-—. Pošilja proti povzetju

prusko - šlezijska izvozna trgovka **A. Gelb, Krakó 340.**

Za neugajajoče denar nazaj. 3734

Svojo
novo trgovino

papirja, pisarniških potreb-ščin, galanterije, pletenin, norimberškega blaga i. t. d. priporoča v najcenejši nakup

Hinko Sevar

Ljubljana
Stari trg 34. 1074

Ženitbena ponudba!

Izobražen, mlad trgovec, prikup-ljive zunanosti, srednje velikosti v prijaznem kraju Gorenjske, se želi seznaniti z 20 do 26 letno gospico. Dobra gospodinja, ve-selje do trgovine, večje premo-ženje bi dovedlo srečno prihod-nost. Resne ponudbe s sliko in navedbo starosti se prosijo do 1. maja pod šifro „MAJNIK“ na upravo „Slovenca“. Neugod-ne ponudbe se takoj vrnejo pod jamstvom tajnosti. 1146